

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15039/2023
14.11.2024 године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ... и Мирјана Јокић, адвокат из ..., против туженог ДД из ..., чији је пуномоћник Мирослав Тешић, адвокат из ..., ради заузећа непокретности, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2543/21 од 22.03.2022. године, у седници одржаној 14.11.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против става првог, трећег, четвртог и петог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2543/21 од 22.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2543/21 од 22.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2543/21 од 22.03.2022. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Ужицу, Судске јединице у Бајиној Башти П 330/21 од 06.07.2021. године, Ставом другим изреке, одбачена је противтужба туженог од 21.02.2022. године. Ставом трећим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и утврђено да је тужени извршио заузеће дела кат. парцеле број .. КО ..., ЛН ..., која парцела је по култури њива осме класе у површини од 0.0.26 ха, чиме је извршио узнемиравање права својине тужилаца на означеној кат. парцели, па је обавезан тужени да у року од 15 дана од дана достављања пресуде под претњом извршења преда у посед тужиоцима заузете делове кат. парцеле .. КО ..., и то у мерама и границама ближе означеним у овом ставу изреке, да уклони постављена два метална стуба и гвоздену сајлу између стубова. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова поступка плати износ од 341.750,00 динара са законском

затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, а увидом у ЛН бр... КО ..., парцела .. налази се у месту ..., која је по култури ливада VIII класе, површине 726 м², по врсти земљишта, пољопривредно земљиште са теретом права пролаза, а као власници парцеле уписани су тужиоци са идеалним деловима од по ¼ обимом удела, а увидом у ЛН бр.... КО ..., утврђено је да је тужени уписан као власник на кп бр. ..., која се граничи са предметном парцелом и која је по култури пољопривредно земљиште површине 26 м². Увиђајем суда на лицу места утврђено је да се на кат. парцели .. која је у власништву туженог налази стамбени објекат, да спорни део кат парцеле .. КО ... представља западни део исте парцеле, а спорни простор је ограђен у виду дрвене ограде која се простира преко кат. парцеле .. правцем од севера ка југу, док други спорни део исте парцеле представља њен јужни део и ограде која је постављена између наведених кат. парцела док се са источне стране спорног дела налази камени зид оивичен оградом која је са јужне стране висине око 2 м. Из налаза и мишљења вештака геометра утврђено је и идентификовано предметно заузеће које је приказано и на скици лица места у налазу и мишљењу од 09.01.2019. године у површини од 84 м², у мерама и границама како је то ближе наведено у изреци пресуде. Према купопродајном уговору број 30/06 Општинског суда у Бајиној Баши од 11.01.2006. године, утврђено је да је купцу овде туженом ДД продао ЂЂ у целости кат. парцелу број .., кп .., кп .. и кп .. . Према неоввереном уговору о купопродаји земљишта закљученог 19.07.2016. године између продавца ЕЕ и купца ДД овде туженог, констатовано је у члану 1. да је продавац купио плац површине 2 ара 2000. године од ЖЖ и није до сада преводио парцелу на своје име, те је исту продао у таквом стању за купопродајну цену која износи 800 евра, да га овлашћује да он преведе плац са продавцем и наследником продавца од кога је он купио плац и продавац даје купцу признаницу о купљеном плацу који је тада коштао 800 ДМ.

Одлучујући о захтеву тужилаца првостепени суд је утврдио да је тужени извршио заузеће парцела .. КО ... уписане у ЛН .. и обавезао туженог да у остављеном року преда исте тужиоцима у мерама и границама ближе описаним првостепеном пресудом.

Међутим, другостепени суд је сагласно овлашћењу из члана 386. ЗПП утврдио да је оспорена пресуда заснована на непотпуно утврђеном чињеничном стању, те с обзиром да је првостепена пресуда већ једном била укидана и да су се стекли услови из члана 383. став 3. и 4. ЗПП, заказао је расправу и нашао да је тужени извршио заузеће дела кат. парцеле .. КО ..., уписане у ЛН .. која је парцела по култури њива осме класе у површини од 0.026 ха, чиме је извршио узнемиравање права својине тужилаца на назначеној кат. парцели па је усвојио захтев тужилаца и обавезао туженог да исту у року од 15 дана од дана достављања пресуде преда у посед тужиоцима у границама и мерама ближе описаним у изреци другостепене пресуде.

По оцени Врховног суда, овакво правно становиште другостепеног суда је правилно.

Чланом 3. Закона о основама својинско правних односа, прописано је да власник има право да ствар држи, да је користи и да њоме располаже у границама одређени законом. У ставу 2. истог члана, прописано је да је свако дужан да се уздржава од повреде права својине других лица.

Имајући у виду да су тужиоци сувласници на спорној непокретности, да имају право својине уписане у катастру, да се спорни део непокретности налази у фактичкој државини туженог, како је вештак геомтар идентификовао на терену, површина заузећа је идентификована на лицу места од стране вештака геомтра на парцели .. у површини од укупно 84 м², па сходно члану 37. став 1. Закона о основама својинско правних односа, тужени је у обавези да тужиоцима исту врати.

Правилно је поступио другостепени суд када је обавезао туженог да уклони постављена два метална стуба и гвоздену сајлу између стубова на заузетом делу од 53 м², које је поставио тужени, а што тужени није ни оспорио. Тужени је на заузетом делу изградио простор за гаражно место и поставио парпет са два метална стуба и гвозденим сајлом између стубова па је неопходно да се исто уклони.

Супротно наводима ревизије, правилно је другостепени суд одлучио када је одбио предлог пуномоћника туженог да се прекине поступак у овој правној ствари до решавања као претходног питања права својине на предметној парцели по противтужби туженог, која је предата суду 21.02.2021. године непосредно пред суђење, јер је другостепени суд одлучио у границама постављеног тужбеног захтева по жалби туженог применом одредбе члана 386. ЗПП и не стоје разлози из члана 222. ЗПП за прекид поступка у овој правној ствари.

Врховни суд је ценио и остале ревизијске наводе туженог којима се не доводи у сумњу правилност побијане пресуде па ти наводи нису посебно образложени.

Тужени није успео у ревизијском поступку, па нема право на трошкове ревизијског поступка које је тражио и определио у смислу члана 153. и 154. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ств 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/2023), у делу другостепене одлуке којим је одбачена противтужба туженог ДД од 21.02.2022. године, Врховни суд је утврдио да ревизија у том делу није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Противтужба у овој правној ствари поднета је 21.02.2022. године, а вредност спора очигледно не прелази износ од 40.000 евра.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић